

عنوان مقاله:

اثر دوران قرنطینه خانگی بر میزان فعالیت بدنی و خلق دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی ورزشی، دوره 11، شماره 41 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مظفر یکتاپار - دانشیار گروه مدیریت ورزشی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

علیرضا آقابابا - هیات علمی

مژگان خدامرادپور - استادیار گروه تربیت بدنی، دانشگاه سنندج

هادی روحانی - گروه فیزیولوژی ورزشی پژوهشگاه تربیت بدنی

مقصود نبیل پور - دانشگاه فنی و حرفه ای تبریز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش بررسی اثر دوران قرنطینه خانگی بر میزان فعالیت های بدنی و خلق و خوی دانش آموزان بود. روش پژوهش توصیفی علی مقایسه ای بود که به شیوه میدانی انجام گرفت. در این مطالعه ۴۷۹ دانش آموز مقطع متوسطه استان کردستان، به شیوه در دسترس و بر اساس حضور در شبکه های اجتماعی از قبیل واتس آپ، تلگرام و... از طریق هماهنگی با مدیران مدارس به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه محقق ساخته بود. پایایی پرسشنامه در مطالعه مقدماتی ۸۹/۰٪ به دست آمد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آماری خی دو، آنوا و آزمون تعقیبی توکی استفاده گردید. نتایج نشان داد که میزان فعالیت بدنی آنان در دوران قبل از کرونا و قرنطینه تفاوت معناداری داشت. میزان خلق و خوی منفی در دوران قرنطینه تحت تاثیر تعداد جلسات تمرینی در هفته قرار داشت. مدیران و معلمین تربیت بدنی می توانند با برنامه ریزی صحیح جهت انجام فعالیت های ورزشی مناسب با رعایت پروتکل ها عواقب جسمانی و روانی دوران قرنطینه را به حداقل برسانند.

کلمات کلیدی:

دوران قرنطینه، فعالیت بدنی، خلق و خوی، دانش آموزان ۱۳ تا ۱۸ ساله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634609>

